

Les Aventures de Ladybug i Gat Noir

El Mussol Negre

Estrella Polar

"Miraculous" is a trademark of ZAG™ – Method™.

© 2016 ZAGTOON™ – METHOD ANIMATION™ – TOEI ANIMATION –
SAMG – SK BROADBAND – AB INTERNATIONAL – DE AGOSTINI
EDITORE S.p.A. ALL RIGHTS RESERVED.

Publicat en català per Edicions 62 S. A., 2019
Estrella Polar, Av. Diagonal 662-664, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat

Primera edició: maig del 2019

Text i maqueta: Delivering iBooks & Design

ISBN: 978-84-9137-808-2

Dipòsit legal: B. 6.666-2019

Impress a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització
escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció,
distribució, comunicació pública o transformació
d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions
establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro
(Centro Español de Derechos Reprográficos,
www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar
algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com;
91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Les Aventures de Ladybug i Gat Noir

El Mussol Negre

Estrella Polar

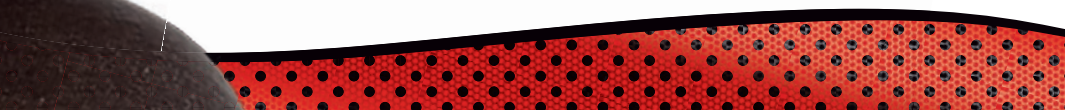

A close-up, stylized illustration of Marinette's face, showing her large blue eyes, dark blue hair, and a slight smile. The illustration is on the left side of the page.

Capítol 1

El timbre de l'institut parisenc Françoise Dupont anuncia el final de les classes. Gairebé tots els alumnes s'apressen a sortir, però n'hi ha que s'ho prenen amb més calma, com la Marinette i la seva amiga Alya. Les noies surten tot xerrant tranquil·lament. A la porta, el senyor Damocles, director del centre, espera impacient i els diu:

—Au, de pressa. No us encanteu!

A decorative border at the bottom of the page consisting of a red background with a pattern of small black dots.

Però elles segueixen caminant al seu ritme, xerrant de les seves coses.

—M'encantaria quedar-me a dormir a casa teva, però avui no puc —diu la Marinette a l'Alya mentre creuen la porta.

—Un altre cop? —es queixa l'Alya—. Tota la setmana que estàs així.

La Marinette mira el director de reüll i s'allunya amb la seva amiga. Només queden dos alumnes per sortir: l'Adrien i en Nino.

—Una partida en línia? —pregunta en Nino.

—Sí, és clar —diu l'Adrien.

—Genial! —exclama en Nino—. Ara tinc armes millorades. No em podràs guanyar.

—Espavileu-vos! —insisteix el director.

L'Adrien es queda mirant l'home una estona i després continua xerrant amb el seu amic.

—Em sap greu, Nino, no hi pensava. Tinc classe de xinès —es lamenta l'Adrien.

—Un altre cop? —es queixa en Nino—. Tota la setmana que estàs així.

Quan els dos surten de l'edifici, el director s'assegura que no quedi ningú més al centre. Llavors, tanca la porta amb clau i puja corrents al seu despatx.

Impacient, seu davant l'escriptori i engega l'ordinador. Al cap de pocs segons, a la pantalla hi apareix una gran emoticona blava amb bigoti.

—Albert? —pregunta el senyor Damocles.

—Al seu servei, senyor —li respon l'emoticona amb veu robòtica.

El senyor Damocles mira fixament la pantalla i, prement fort els punys, exclama:

—Uh-uh!

—Si us plau, repeteixi-ho. No l'he entès bé —li demana l'Albert.

El director ho torna a intentar, però no se'n surt. Abaixa les mans, fa un grunyit fluixet, infla el pit i crida:

—Uh-uh!!!

—Si us plau, repe-pe-teixi-ho, senyooooor. Si us-us plau, repe-pe-teixi, si-si us p-plau, repe-pe-teixi —diu l'emoticona, entre interferències.

El director arrufa el front i s'aixeca. Es planta davant d'un plànol de París que té emmarcat i el fa lliscar cap amunt. Darre-re hi ha un compartiment secret on amaga una disfressa, una figureta, un bumerang, una arma i altres objectes d'un superheroi meitat home, meitat mussol.

El director es posa la disfressa, que és un vestit de superheroi marró amb rombes verds i taronges, pegats als genolls i un mussol taronja al pit. Seguidament, tot i que la gran panxa que té li complica la feina, acon-

segueix cordar-se el cinturó d'eines. Amb el bumerang a un costat del cinturó i l'arma a l'altre, el curiós heroi surt al carrer.

Quan arriba a un parc, veu un gatet atrapat dalt d'un arbre. Els seus amos, una dona i el seu fill, no saben com fer-lo baixar. Decidit, el senyor Damocles corre cap allà.

—És l'hora del Mussol! Uh-uh! —diu, orgullós—. No pateixi, senyora Michel. És una missió per al Mussol. Urpes fora!

El director treu l'arma i dispara, però el garfi, que hauria hagut de sortir propulsat, fa llufa i queda penjant del canó.

—Bu-uh-merang! —exclama aleshores.

Agafa el bumerang, el fa giravoltar sobre si mateix i el llança amb força. Però l'objecte ja no torna.

—Mmm... Què pretenia fer exactament?
—li pregunta la senyora Michel.

—Res d'això dissuadirà el Mussol! —diu el senyor Damocles sense perdre l'esperança.

Amb un gran esforç, es comença a enfil arbre amunt dient:

—Gatet, vine amb el Mussol...

—En fi, trucaré als bombers

—diu la dona, mentre agafa el mòbil.

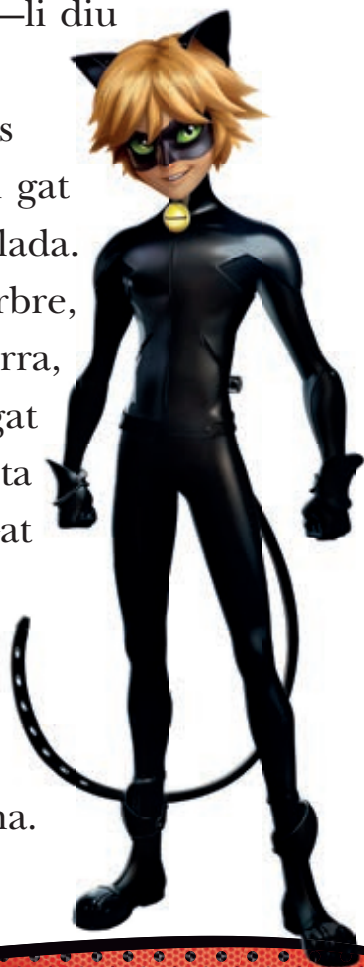
—No cal, senyora Michel! —exclama el senyor Damocles.

L'home es continua enfilant pel tronc fins a la branca on hi ha el gat, però l'animaló s'espanta i intenta esgarrapar-lo.

—No, no... Au, tranquil —li diu l'aspirant a heroi.

Quan el senyor Damocles estira la mà per agafar-lo, el gat li clava una bona queixalada. L'heroi i el gat cauen de l'arbre, però, abans que arribin a terra, una vara extensible agafa el gat al vol i un io-io màgic subjecta el Mussol pel peu. Són el Gat Noir i la Ladybug!

—Senyor Dam... vull dir, Mussol —diu la Ladybug—. És el cinquè cop que el venim a rescatar aquesta setmana.

—Sí, al final prendrà mal. S'hauria de posar un casc —afegeix el Gat Noir.

—Vosaltres no en porteu —replica el senyor Damocles, encara de cap per avall i subjectat pel io-io de la Ladybug.

En aquell moment, una furgoneta d'un canal de televisió s'atura i en baixen corrents una periodista i dos càmeres.

—Senyor Mussol, ja l'hi vam dir: nosaltres som herois de veritat —li diu la Ladybug.

—Ja ho sé, però des que era petit el meu somni és ser un superheroi —els diu el senyor Damocles, entristit.

Mentre el Gat Noir torna el gat a la seva mestressa, la Ladybug ajuda el senyor Damocles a baixar a terra.

Els periodistes els graven i els acosten els micròfons. Estan retransmetent en directe pel programa que presenta la coneguda reportera Nadja Chamack, des del plató del telenotícies.

—Les proeses de la Ladybug i el Gat Noir inspiren algunes persones a actuar com a superherois —diu Nadja Chamack—. És bo, això? Ens ho explica la Clara Contard.

La Clara, que és la periodista que hi ha al parc, li pren la paraula:

—Avui, la Ladybug i el Gat Noir han tornat a rescatar l'autoproclamat nou superheroi, el Mussol.

Darrere seu, la càmera enfoca els dos superherois, que estan ajudant el senyor Damocles, disfressat d'heroi, a aixecar-se. Els dos bombers que acaben d'arribar es miren el Mussol i el gatet.

El Mussol es dirigeix a la periodista i fa unes declaracions pel micròfon.

—Gràcies als consells dels meus bons amics Ladybug i Gat Noir, el pròxim cop ho faré millor. Revisaré les meves armes i m'entrenaré amb constància. Allà on hi hagi injustícia, hi haurà el Mussol!

Tot seguit, treu un pot, el sacseja i n'escampa el contingut, que crea un núvol espès de pols.

—Nú-uh-vol de Mussol! —exclama mentre se'n va, saltant entre els matolls del parc—. Uh-uh! Uh-uh!

Les càmeres graven com el senyor Damocles marxa del parc.

Tots estan sorpresos i inquiets davant de l'espectacle lamentable que han presenciat.

—Hi afegiríeu alguna cosa, Ladybug i Gat Noir? —els pregunta la Nadja des del plató.

—Bé, sí. És un bon home, però no l'hauria d'imitar ningú. És perillós —diu ella.

A la televisió torna a aparèixer la Nadja Chamack.

—Mentrestant, tots ens preguntem el mateix: qui s'amaga darrere del «Mussol»?

Més tard, els dos superherois contemplen el capvespre asseguts dalt d'un terrat.

—El director Damocles té bon cor, però això no acabarà bé —diu el Gat Noir.

—I no podem estar tot el dia pendants del que fa —afegeix la Ladybug, entre badalls.

—I si l'espantem? Potser així deixarà de voler ser un superheroi? —proposa el Gat Noir.

—I destrossar el seu somni? —etziba la Ladybug—. Ni parlar-ne! Al contrari, aju-

dem-lo a complir el seu somni. Va dir que volia ser un superheroi, encara que fos per un sol dia.

—Ben vist! Així seria feliç i abandonaria aquest joc. Bona pensada, *milady*! Però... com ho fem? —diu el Gat Noir, pensatiu.

—Tinc una idea... —li diu la Ladybug.

Els superherois queden per a l'endemà i s'acomiaden. Han de tornar a casa perquè s'està fent fosc i l'endemà tenen classe.

